

آیت‌الله‌هاشمی‌رفسنجانی:

صهیونیست‌ها از موج بیداری اسلامی نگرانند

■ **ایلنا:** آیت‌الله‌هاشمی‌رفسنجانی با صدور پیامی ضمن تأکید بر نگرانی صهیونیست‌ها از موج بیداری اسلامی، توطئه تولید و نمایش فیلم موهن آمریکایی – صهیونیستی در توهین به ساختمان نورانی پیامبر اسلام(ص) را محکوم کرد و واکنش متحد مسلمانان جهان را درسی تاریخی برای آینده آنان برشمرد. در پیام رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام آمده است: هجمه صهیونیست‌ها و دنیای استکبار به ارزش‌ها و مقدمات اسلامی سابقه طولانی دارد و این امر در سال‌های اخیر به دلیل موج بیداری اسلامی که موجب نگرانی و وحشت صهیونیست‌ها و غریب‌خواران غیاب آنان شده،افزایش یافته‌است که البته این تهاجم‌ها هر بار نیز بر ضد خدویشان تمام شده و موجب تنفر بیشتر جهان اسلام و مسلمانان جهان و صاحب‌نظران منصف می‌شود. این توطئه جدید می‌شود و گستره‌اش از قبل به نظر می‌رسد و به همین جهت مسلمانان عکس‌العمل بیشتری نشان می‌دهند. بنابراین توطئه اخیر توهین بزرگ و نابخشوندی به ساخت پاک و نورانی پیامبر عظیم‌الشان اسلام محض (محدثص) که قلب میلیون‌ها مسلمان جهان را به درد آورده است، محکوم است. امیدوارم مسلمانان جهان که متحد و هم‌صدا به این توطئه صهیونیستی و آمریکایی پاسخ ندان‌شکن داندند،درسی تاریخی برای راه آینده آنها باشد.

نماینده همدان در مجلس خبرگان:

جنگ با ایران، جنگ با دین است

■ **ایستا:** نماینده همدان در مجلس خبر گران رهبری، نجات بشریت را در گرو تقویت حوزه‌های علمیه شیعی دانست و گفت: اگر مردم حجاب و عفاف دارند، نماز می‌خوانند، پاکدامن هستند و حلال و حرام را رعایت می‌کنند به برکت دین است و این علمای دینی بودند که مردم را با دین خدا آشنا کردند. آیت‌الله غیاث‌الدین طلمحمدی در کنگره ملی علمای ربانی در شهرستان دلفان استان لرستان، با بیان اینکه «اسلام قبل از اینکه دین علم باشد، دین عقل است»، اظهار کرد: حرم‌ها، کرامت‌ها و ارزش‌های علمای دینی از دین علم‌ساز چشمه گرفته است و اگر این علمای متعهد دُوب در دین خدا نمی‌نشیند نمی‌توانستند دین خدا را برای ما تجزیه و تحلیل و ما را جذب دین کنند. اما مجمع همدان با بیان اینکه «شرافت هر علمی به شرافت و ارزش موضوع آن علم بستگی دارد»، تصریح کرد: خداوند متعال نعمتی ارزشمندتر از نعمت دین به انسان‌ها نبخشیده است و در نتیجه جاداران انسان همه چیزش را فدای دین کند وی خطاب به روحانیون حاضر، با بیان اینکه «ایلمی که شما روحانیون بر تن دارید نشانه ایثار و فداکاری شما در راستای احیای دین است»، گفت: اگر امروز شاهد هستیم در جامعه گرفتاری‌هایی وجود دارد به دلیل این است که دین واقعی هنوز به ما نرسیده است، چرا که اگر دین خدا به معنای واقعی خودش محقق شود، جامعه ما رسنگار می‌شود. نماینده مردم همدان در مجلس خبرگان رهبری در پایان گفت: دشمنان به وجودی که می‌داند ایران اسلامی بمب اتم ندارد، به ظاهر به بهانه بمب اتم به روش‌های مختلف از جمله تحریم و تهدید و جنگ نرم به مبارزه با این کشور برخاسته است، در صورتی که جنگ دهنم علیه ایران در باطن، جنگ دین است و آنها به این بهانه به جنگ دین آمده‌اند.

شاکری:

تابلوی دولت برای نامزدی رای آور نیست

■ **مهتر:** عضو شورای مرکزی جمعیت ایار گن انقلاب اسلامی با بیان اینکه تابلوی دولت رای‌آور نیست، گفت: کاندیدایی که با تابلوی دولت وارد انتخابات شود پیروز نمی‌شود، چرا که مردم گمان می‌برند هزینه‌های تبلیغاتی وی از بیت‌المال تأمین شده است. مجتبی شاکری ورود دولت احمدی‌نژاد در انتخابات را به صلاح این دولت ندانست و گفت: این امر آثار مثبتی نخواهد داشت اگرچه دولت هم می‌تواند طرفدار یک کاندیدا باشد، همچنان که هر گروهی طرفدار فرد خاصی خواهد بود، اما نباید دخالت کند چرا که به ضرر خود آن کاندیدا خواهد بود.

ادامه از صفحه اول

واکنش «مرسی» به خشم آمریکا

مرسی و رهبران اخوان‌المسلمین به‌فراست در یافتند که تظاهرات و تجمعات علیه فیلم به سرعت می‌تواند بدل به تظاهرات علیه دولت جدید مصر شود. اما این همه دلیل آن چرخش ۱۸۰درجه‌ای نبود.در مکالمه ۲۰ دقیقه‌ای‌شان ظاهرا اوباما به مرسی می‌گوید که او می‌تواند خشم و غضب خیلی از مسلمانان معمولی را در ک کند که حکومت آمریکا را مقصر ساختن آن فیلم بداندند. به هر حال سطح دانش عمومی آنان به‌گونه‌ای است که زیاد نمی‌توان از آنان انتظار داشت که اشراق به وضعیت جامعه آمریکا داشته باشند.اما ا (اوباما) نمی‌تواند از محمد مرسی که سال‌ها در آمریکا درس خوانده و در دانشگاه تدریس کرده بپزیرد که او هم مثل مردمان مصری نداند که ساختن آن فیلم اساسا ربطی به دولت آمریکا نداشته و روح شکستید هم از این‌که آمریکا علم و اطلاعاتی ساخته شده خبر نداشته است.اگر رهبران آمریکا علم و اطلاعی از آن فیلم می‌داشتند، لاقول مقامات و دیپلمات‌هایشان را در کشورهای عربی و اسلامی خبردار می‌کردند که مرقاب باشند. اوباما ظاهرا به مرسی می‌گوید که کمترین انتظار ما از شما این بود که اگر در برابر رهبران اسلامی که دولت آمریکا برای ساختن آن فیلم مقصر می‌دانند، نمی‌استداید.دست کم دیگر با آنان همراهی هم نمی‌کردید.اما یا ماه‌ها باید توضیح دهیم که روح دولت آمریکا هم با ساختن آن فیلم خبردار نبوده! ظاهرا بعد از آن مکالمه تلفنی و ملاقات مفصلی که در پنجشنبه شب صورت می‌گیرد، اخوان‌المسلمین از چرخش را انجام می‌دهد و از مردم می‌خواهد که اولاً تظاهرات‌شان کلاما مسالمت‌آمیز باشد، ثانیاً در محل سفارت آمریکا تجمع نکنند، ثالثاً تظاهرات محدود شود به مساجد مختلف. می‌ماند این سوال فلسفی که چرا «مرسی» با وجود آنکه دولت آمریکا به او اطمینان داده بود، نقشی در ساخت فیلم ندارد، برای مقاصد سیاسی اپندا موضع تحریک‌آمیزی اتخاذ کرد و سپس تغییر موضع داد؟ آیا با استناد و استفاده از روش‌های غیر اخلاقی می‌توان یک هدف مقدس و اخلاقی را پیش برد؟

در طول دوران پس از انقلاب اسلامی ایران، دولت کانادا به همراه

لنگستان و ایالات متحده آمریکا همواره در قبال ایران سیاست‌های تقریبا مشابهی را به اجرا گذاشته که با لحاظ عدم ارتباط دیپلماتیک ایران و آمریکا و همچنین فرازنشیب‌های فراوان در روابط ایران و انگلیس که بارها به تعطیلی سفارتخانه دو کشور در پایتخت‌های یکدیگر انجامیده است، هیچ‌سک انتظار گرم‌ای چندانی از آتش تنور روابط دیپلماتیک بین ایران و کانادا را نداشته است البته از چند سال پیش و متعاقب اینکه یک زن ایرانی به نام زهرا کافلی- که دارای تابعیت مضاعف دولت کانادا بود- در یکی از زندان‌های تهران به طرز مشکوکی فوت کرد، دولت کانادا روی خاکستران آتش نیز آب ریخته بود به طوری که پس از آن سفارت کانادا در تهران فعالیت دیپلماتیک قایل توجهی نداشت و عملا در حکم یک سفارتخانه تعطیل بود.دوبلناراین موضوعی که هم‌اکنون می‌تواند مورد توجه قرار داشته باشد، این است که انگیزه اصلی دولت کانادا در صدور بیانیه اخیر وزارت امور خارجه این کشور که متضمن اعلام تعلیق روابط دیپلماتیک بین دو کشور است، چه می‌تواند باشد؟
تدقیق در بیانیه وزارت امور خارجه کانادا موید این امر است که حدود شش ماه پیش یعنی در اواسط اسفندماه سال ۱۳۹۰ در کانادا قانونی موسوم به «تأمین عدالت برای قربانیان تروریسم» به تصویب رسید که مطابق آن وزارت امور خارجه کانادا مکلف شد ظرف مدت شش‌ماه نسبت به تهیه فهرست دولت‌ها و سازمان‌های حامی تروریسم (ز) گزاره دولت (کانادا) و اعلام رسمی آن اقدام کند بنابراین بیانیه هفته گذشته وزارت امور خارجه کلندا که دقیقا در پایان مهلت شش‌ماهه مذکور صادر شده است، درواقع به منظور قرار دادن نام ایران در شمار دولت‌های حامی تروریسم بوده تا اشخاص ذی‌نفع در قتلون یاشدند کانادایی بتوانند به اصطلاح از مزایای آن قانون بهره‌مند شوند و در کنار این اعلام رسمی نیز دولت کانادا ناگزیر از تعلیق روابط دیپلماتیک و تعطیل کردن سفارت خود در تهران شده است اما نکته حائز اهمیت این استن که موضوع قانون موسوم به «تأمین عدالت برای قربانیان تروریسم» چیست که دولت کانادا را به این اقدامات واداشته است؟ برای تبیین مفاد این قانون به نظر می‌رسد ابتدا یکی از اصول قدیمی حقوق بین‌الملل عرفی که هم‌اکنون در میان بسیاری از کشورها جنبه قانونی یا معاهداتی نیز پیدا کرده است به نام اصل «صونیت دولت‌ها نزد دادگاههای خارجی» و سرگذشت آن در دهه‌های اخیر باید مورد

طرح سوال «تابش» یک‌ساله شد

وزیر امور خارجه در مجلس

شرق: علی‌اکبر صالحی، وزیر امورخارجه برای پاسخگویی به

سوالی درخصوص «موازی‌کاری در سیاست خارجی» و تشکیل معاونت امور بین‌الملل در ریاست‌جمهوری به صحن علنی مجلس فراخوانده شد. «محمدرضا تابش» نماینده اردکان در س‌والی علت انفعال وزارت امورخارجه در مسایل منطقه‌ای و جهانی و موازی‌کاری در سیاست خارجی را جویا شده است. این سوال پیش از این با حضور صالحی در کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس مورد بررسی قرار گرفته بود اسا به دلیل آنکه نماینده طراح سوال از پاسخ وزیر قانع نشده بود اکنون در دستور کار صحن علنی مجلس قرار گرفته است. سوال تابش از صالحی به مرادماه سال گذشته برمی‌گردد زمانی که «محمد احمدی‌نژاد» طی حکمی «علی سعیدلو» را به سمت معاونت امور بین‌الملل ریاست‌جمهوری منصوب کرد. احمدی‌نژاد در حکم سعیدلو تأکید کرده بود «نظر به تجارب و خدمات ارزشمند و تعهد و روحیه خدمتگزاری یدینوسله جناب‌عالی را به‌سمت «معون رییس‌جمهور در امور بین‌الملل» و به منظور پیگیری و برنامه‌ریزی مسوولیت‌های

بین‌الملل رییس‌جمهور منصوب می‌نمایم.»در حالی در متن حکم سعیدلو سخن از تجارب و خدمات ارزشمند قید شده بود که پیش از آن سعیدلو هیچ‌گونه مسوولیت و سمتی درخصوص امور بین‌الملل نداشت. سعیدلو تنها به‌عنوان یار همیشگی و همراه محدود احمدی‌نژاد به فاصله کوتاهی پس از انتخاب وزیر ورزش و ترک جایگاه ریاست سازمان تربیت‌بدنی، با صدور حکمی به‌عنوان معاون بین‌الملل رییس‌جمهوری منصوب شد. به این ترتیب او بر مسندنی تکیه زد که تا پیشی از آن، نه در این دولت و نه در دولت‌های پیشین جایگاهی نداشت. چنین انتصابی در همان ساعات اولیه با واکنش انتقادی شدید نمایندگان مجلس مواجه شد. نمایندگان این انتصاب را موازی‌کاری با دستگاه سیاست

خارجی و وظایف وزیر امورخارجه می‌دانستند.اواسطه‌رویه چنین موازی‌کاری‌هایی در دولت احمدی‌نژاد فقط به این مورد منتهی نمی‌شد بلکه رییس دولت در اول شهریور ۱۳۸۹ با صدور احکام جداگانه‌ای با استناد به اصل ۱۲۷ قانون اساسی نمایندگان وزیاری در امور خاورمیانه، آسیا، دریای خزر و افغانستان منصوب کرد. در این احکام «سفیدیار رحیم‌شاهی» به‌عنوان نماینده ویژه در امور خاورمیانه، «حمیدبنایی» نماینده‌ویژه در امور آسیا، «محمدمهدی آخوندزاده» نماینده ویژه در امور دریای خزر و «بولوقفل ظهروند» به‌عنوان نماینده ویژه رییس‌جمهور در امور افغانستان منصوب شدند. نخستین نتایج این انتصابات هنگامی مشخص شد که بقایای در سوم شهریور ۸۹ اظهاراتی را درباره روابط دولت عثمانی و ارمنه مطرح در آن بخش، که واکنش‌های مقامات ترکیه و ارمنستان را در پی داشت و مشکل آفرین شد. هفتم شهریور «هنوجهر متکی» وزیرخارجه وقت به مجلس رفت تا به انتقاد الیاس نادران از عملکرد نمایندگان ویژه رییس‌جمهور پاسخ دهد. این اتفاقات اعتراضات مجلسیان را به دولت افزایش داد. چند روز بعد از این انتصابات هنگامی که لفاظی دولت طبق روال سال‌های گذشته به مناسبت سالروز هفته دولت به دیدار رهبری رفته بودند مقام‌معظم رهبری به‌صورت صریح نسبت به موازی‌کاری در دولت خصوصا در دستگاه سیاست خارجی به مسوولان عالی‌رتبه کشور هشدار دادند و وزارت امور خارجه را مسوول هدایت منسجم و برنامه‌ریزی ماند و در یک مسایلی دانستند که به نوعی با سیاست خارجی و روابط با دیگر کشورها مربوط می‌شود. مقام معظم رهبری تأکید کردند که در دولت نباید کارهای موازی انجام گیرد. در پی‌یلات رهبری، ۱۲۲ نماینده مجلس به‌صورت کتبی به رییس‌جمهور نسبت به تعیین نمایندگان ویژه در سیاست خارجی و لزوم تبعیت از فرامین و توصیه‌های رهبر معظم انقلاب مبنی بر پرهیز از موازی‌کاری در

سیاست

پیدا و پنهان اقدام کانادا

جمال خندان کوچکی*

از ۱۵میلیارد دلار به نحو تضامنی علیه دولت و برخی نهاده‌ا و مقامات حکومتی جمهوری اسلامی ایران حکم صادر کرده‌اند. هر چند اجرای آرای مذکور همواره با پیچیدگی‌های حقوقی از جمله صونیت اموال دیپلماتیک دولت‌ها مواجه بوده است اما در عین حال اشخاص ذی‌نفع آرای صادره هرازگاهی درصدد توقیف اموال دولت ایران برای اجرای احکام صادره برمی‌آیند. به هر تقدیر رویه قانون آمریکایی مذکور طی ۱۶ سال گذشته در میان کشورهای دیگر طرفداری پیدا نکرد به طوری که در شکایت مربوط به نقض صونیت دولت آلان از سوی دادگاههای ایتالیا (به دلیل احراز اعمال شکنجه از سوی نیروهای دولتی آلمان در جنگ جهانی دوم) دیوان بین‌المللی دادگستری به موجب رای صادره در بهمن‌ماه ۱۳۹۰ یعنی حدود هفت ماه پیش، اقدام دادگاههای ایتالیا مبنی بر نقض صونیت دولت آلمان را مغایر حقوق بین‌الملل عرفی و معاهداتی تشخیص داده و به این موضوع تصریح کرده است که در نظام حقوق بین‌الملل نه تنها عرفی مبنی بر لغو صونیت دولت‌ها به جهت یادشده وجود ندارد و سایر کشورها از قانون آمریکایی لغو صونیت دولت‌ها و رویه دادگاههای این کشور در این خصوص حمایت یا پیروی نکرده‌اند بلکه رویه‌های مخالف متعددی نیز درخصوص احراز صونیت دولت‌ها در این گونه موارد وجود دارد که از جمله آنها دیوان بین‌المللی دادگستری به رسیدگی دادگاههای کاندا به شکایت شخصی به نام هوشنگ بوذری به‌طریقت دولت جمهوری اسلامی ایران (با‌ادعای اینکه در زندان‌های ایران شکنجه شده است) و رای عدم صلاحیت دادگاه کانادایی به استناد اصل «صونیت دولت‌ها نزد دادگاههای خارجی» استناد می‌کند. اما درست قریب یک‌ماه پس از صدور رای این دیوان که عالی‌ترین مرجع قضایی بین‌المللی است، در اسفندماه ۱۳۹۰ دولت کانادا در تقابل با رای موصوف دیوان بین‌المللی دادگستری و به پیروی و حمایت از قانون آمریکایی لغو صونیت دولت‌ها، قانونی تقریبا مشابه در این خصوص تصویب کرد. جالب‌توجه اینکه دولت کانادا به موجب این قانون محدودیت‌های قانون آمریکایی بر لغو صونیت دولت‌ها را کاهش

نیز داده است چه اینکه مطابق قانون کانادایی لغو صونیت، برای طرح دعوی حقوقی به طرفیت دولت‌های خارجی حامی تروریسم (جهت مطالبه خسارات ناشی از اعمال تروریستی) نیاز نیست خواهان لزوما دارای تابعیت کانادایی باشد بلکه صرف داشتن مجوز اقامت دائم خواهان در کشور کانادا یا وجود ارتباط واقعی و اساسی بین موضوع دعوی با کشور کانادا جهت احراز صلاحیت دادگاههای کانادایی برای رسیدگی به دعای مطروحه کفایت می‌کند. از سوی دیگر تعریف

عنوان «تروریسم» در قوانین کانادا دارای چنان گستردگی است که علاوه بر عنوان‌های چهارگانه مندرج در قانون مشابه آمریکایی، شامل بسیاری از موارد نقض حقوق‌یشر مطابق تعریف آمریکایی- اروپایی آن نیز می‌شود. همچنین قانون کانادایی پیش‌بینی کرده است که مقررات این قانون عطفی‌مسلسلیق نیز می‌شودا و جالب توجه اینکه در اظهارنظرهای دولتی کانادا پیرامون تصویب قانون یاد شده، مکررا به دو موضوع شکایت آقای هوشنگ بوذری و همچنین خانواده زهرا کافلی به‌طریقت دولت ایران اشاره شده است چنانکه گویی یکی از خاستگاه‌های اصلی تصویب این قانون، راهگشایی برای پیگیری مجدد شکایات مذکور است. (لازم به ذکر است دادگاههای کانادا پیش از این شکایت‌های دولت آلمان را مغایر حقوق بین‌الملل عرفی و در رسیدگی به دادخواست‌های این افراد مبنی بر مطالبه خسارت از دولت ایران به استناد اصل «صونیت دولت‌ها نزد دادگاههای خارجی» و قانون کانادایی مرتب بر آن خود را صالح به رسیدگی دعای مذکور ندانسته بودند). علینها با توجه به توضیحات فوق‌الذکر و اینکه اقدام کنونی دولت کانادا از شش‌ماه پیش یعنی زمان تصویب قانون کانادایی موسوم به «تأمین عدالت برای قربانیان تروریسم» قبل پیش‌بینی بود و صرف‌نظر از اینکه قوانین جمهوری اسلامی ایران نیز در قبال تصویب چنین قوانینی از سوی دیگر کشورها، پیش‌بینی انجام عمل متقابل از سوی دادگاههای ایران را کرده است و اینکه آیا امر موصوف احیانا به تشکیل یک عرف جدید بین‌المللی در این خصوص کمک خواهد کرد یا نه، به نظر می‌رسد هم‌اکنون تشکیلات دیپلماتی ایران باید تدابیر حقوقی لازم برای مواجهه با آرای صادره از دادگاههای کانادایی در این گونه دعوی را پیش‌بینی کند.
پی‌نوشت: ۱- «الیزافلاتو» یک کنشجوی دختر آمریکایی بود که در یک عملیات انتحاری در فلسطین اشغالی کشته شد.

***وکیل یا به یک دادگستری**

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران

مجله‌های ایران در تهران